

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Amasias, Rex Juda.

---

urn:nbn:de:hbz:466:1-62332

ctuosam; & Prophetæ, Rege annuente, aliquique viri pii idololatria exterminata pietatem pristinæ dignitati restituerint; præfertim cùm cuncti Principes illi impii cultus restauratores Syrorum gladio occubuisserent.

Interim Joachaz bello à Syriæ Regibus cunctis diebus suis pressus suadente sine dubio Eliæ deprecatus est faciem Domini, & audiuit eum Dominus; vidit enim angustiam Israël, quia attriverat eos Rex Syriæ, & dedit Dominus salvatorem Israëli, nempe filium ejus Joaz, qui Patre mortuo regnavit duodecimus Rex Israëlis. Contra Joas verò Regem Judæ, post quām languores ac cruciarus corporis ultra duos annos jam tolleraverat, surrexerunt servi duo in ultionem sanguinis filii Iudea Sacerdotis, & occiderunt eum in lectulo suo, & mortuus est, sepultusque in civitate David, sed non in sepulchris Regum, fortassis ob pessimam infirmitatem, ob quam olim etiam Joram hac funebri pompa caruit. Successit ei Amasias filius.

Joas in lectulo suo occiditur.
4. Reg. 12.
à v. 20.
2. Par. 24.
à v. 25.
4. Reg. 13.
à v. 4. ad 10.
& 4. Reg. 13.
à v. 22.
Joaz, Rex Israëli.

Amasias, Rex Juda.

AMASIAS primis duodecim Regni annis partes boni ac pii Principis omnino impleverat: ita enim laudatur à Scriptura, ut Amasias pri-
cantum non Davidi æquiparetur, dum ait: *Fecit rectum coram Domino, verumtamen non ut David Pater eius, verumtamen non in corde perfecto.*

Rex Joaz licet ambularet in viis Jeroboam, tamen DEO Regnum Israël, quod jam tum noluerat delere, miserante, aliquot annos à crudeli Syrorum vexatione respiravit, immo vires collegit, ut demum ipso metu bello invaderet animatus ab Eliæ moriente. Magnus hic vir postquam tempore quinque Regum Israëlitarum, Achabi, Ochoziæ, Joram, Jehu, & Joachaz prophetasset, isto regnante demum ægrotabat infirmitate, qua & mortuus est. Cùm apud hunc, uti apud ceteros Reges licet vitulorum cultores in magno pretio esset, Rex è palatio descendens decumbentem invisit in domo, quam habebat in Samaria, flevitque coram eo. Æger, ut Regem consolaretur, ei tres insignes contra Syros victorias pollicitus est per Symbolum emissarum sagittarum.

Atque

Y 3

4. Reg. 14.
à v. 1. ad 7.
2. Par. 25.
Eliæs me-
riens Joaz
Regi victori-
as prædictas.
4. Reg. 13.
à v. 14.

Motus
mortuum in
vitam revo-
cat.
4. Reg. 13.
v. 20.

Elisæ Pro-
phetia imple-
tatur.
4. Reg. 10.
v. 25.

Amasias via-
cit Idumæos,
at vincitur à
Joaz, & male
habetur.
4. Reg. 14.
v. 7.
2. Par. 25.

Atque hæc fuit ultima Prophetia; nam brevi mortuus, atque in agro suburbano sepultus est. Verum qui in vita sua fecit monstra, etiam in morte sua mirabilia operatus est. Non diu post mortem viri DEI Moabitæ quidam latrunculi transmissio Jordane circa Samariam prædas agebant; contigit, ut eodem die mortui hominis cadaver in eundem agrum, ubi jacebat Eli-sæus, esseretur. Vespillones visa haud procul militari turma, territi sarcinam in Elisæi sepulchrum casu tunc, cum transirent, apertum injiciunt, ac se in fugam dant. At ecce! vix cadaver ossa Elisæi tetigit, revixit homo, & stetit supra pedes suos.

Joaz non diu post vaticinium Elisæi Syros bello aggressus, victo triplici prælio hoste, intra paucos annos recepit urbes, quas Hazael Regno Israelis ademerat, sola Regione trans Jordaniem in Syrorum potestate remanente, quæ filio suo Jeroboam post ipsum regnaturo servabatur.

Amasias quoque contra Idumæos, qui ante annos ferè sexaginta à Judæa defecerant, bellum paravit, recensuitque à vi-ginti annis juvenum trecenta millia de Juda. Infuper mercede conduxit centum millia robustorum de Israël centum talentis argenti; qui cum se jam conjunxissent exercitu Judæorum, quidam homo DEI (creditur fuisse frater Amasæ, & Pater Iaiz Prophetæ) monuit Regem, ut hos dimitteret: *non est enim, ajens, Dominus cum Israël.* Reponente Rege, sic perdita esse centum talenta, quæ jam distribuisset militibus Israël, dixit Prophetæ: *habet Dominus, unde tibi dare possit multò his plura.* Dimisit ergo Israëlitas, & cum suis solis in valle Salinarum propè mare mortuum pugnavit ita feliciter, ut decem millia hostium in prælio caderent, decem millibus de alta quadam petra præcipitatis. Verum Amasias domum reversus victoriam corrupti incredibili erga DEum ingratitudine: Inter reliquam prædam etiam Idumæorum Deos, ac simulacra, propter pretium nempe aut artificium conservata Jerolymam reportavit; hos postea instigante dæmone, & forte in eis responsa reddente, demens statuit Deos sibi, & adorabat eos, & illis adolebat incensum: neque audist Prophetam fratrem suum ob id reprehensus, ut potius iratus ei diceret: *num consiliarius Regis es? quiesce, ne interficiam te.* Ad hæc Israelitarum etiam in se iram concitatavit. Victoria enim contra Idumæos relata, elatus ausus est

est Regem Joáz palmis longè majoribus contra Syros clarum provocare elque per Legatos dicere: *Veni, videamus nos mutuò, sperans nempe se Victorem fore*, quod antea à Prophetā audiisset, DEum non esse cum Israël, quasi DEus non jam etiam ab ipso esset alienus. Joaz per apogum se cedro, & ipsum carduo Libani comparans contemptim respondit, simùlque à bello dehortatus est. At noluit Amasias, eò quod DEI esset voluntas, ut tradatur in manus hostium propter Deos Edom. At brevi superbiam posuit. Nam commisso ad oppidum Judæ Bethsames prælio percussus est Juda coram Israël, & Amasias à suis desertus in hostis potestatem venit. Jerosolymam adductus amore vitæ, quam alias perdidisset, civibus persuasit, ut hostem admitterent. Ubi assensi sunt, Joaz ut quasi triumphaus urbem intraret, muros Jerosolymæ dejecit ad cubitos quadrinquentos à porta nimirum Ephraim usque ad portam Anguli. Per hunc hiatum ingressus, thesauros sacros, prophanosque abstulit, Regem subditosque sibi fecit vectigales: utque tributum suis temporibus ex fide persolverent, præcipuarum familiarum filios obsides accepit.

Qua quidem victoria haud diu frui potuit Rex Joaz; nam Samariam reversus hoc ipso anno mortuus est, Regnumque ac thesauros filio suo Jeroboamo reliquit, qui fuit decimus tertius Rex Israëlitarum, cui cum Jonas Propheta hoc tempore florens, victorias prædixisset, inchoatum à Patre suo bellum contra Syros strenue promovit, eisque non tantum Regionem Galaad trans Jordanem eripuit, sed multis præliis fatigatos omnibus iis terris spoliavit, quæ à civitate Emath ad radices montis Libani sita usque ad mare mortuum versus meridiem protenduntur, quarum quidem victoriarum causa non fuit pietas, aut fortitudo Jeroboami, cum & ipse cum Partibus suis vitulorum impietatem sectaretur; sed DEI commiseratio in Regnum Israël, istud tunc needum delere volentis.

Amasias post acceptam à Joazo cladem quindecim quidem annos superstes vixit, sed inglorius, neque ausus est inflam suu, ac Judaicæ gentis nomini maculam, damnaque reparare, & Regnum ab Israëlitarum servitute liberare; quæ fortassis causa fuit, cur obsidum cognati, ac amici in ipsius caput Jerosolymis conjurarent. Fugit quidem in Lachis urbem munitam;

verum

Jonas Israëli
victorias
prædicit.
4. Reg. 14.
à v. 23.
Jeroboam,
Rex Israh.

Amasias oc-
ciditur.
4. Reg. 14.
v. 19. & 20.
2. Par. 25.
v. 27, & 28.

verum cum conjuratorum magnus esset numerus, atque potentia, nihilominus eum ibi occiderunt, reportantisque super equos sepelierunt eum cum Patribus suis in civitate David; merito tamen creditur, eum ad se reversum Idolorum cultum abjecisse; praesertim, quia in Regno filii ejus Ozias non legitur, quod suum Patris Idola sustulerit.

Ozias, Rex Juda.

Ab An. 3174.

Ozias domi
forisque mul-
ta præclarè
agit.
4. Reg. 14.
v. 21. & 22.
& à v. 25.
4. Reg. 15.
v. 1. 2. 3. 4.
2. Par. 26.
à v. 1, ad 11.

SEpulso Amasia ab universo populo filius ejus Ozias annos natus sexdecim constitutus est Rex. Profuit juveni, secum habuisse Zachariam Prophetam. Cum enim sanctis ejusdem doctrinis imbutus requireret Dominum, direxit eum in omnibus, ita ut domi, forisque præclara ageret. Domi quidem Ierosolymam firmavit turribus, & muris, &, si forsitan id Pater ejus neglexit, primo omnium reparavit illam murorum partem, quam Ioaz Rex Israël destruxerat. In turribus quoque diversi generis machinas collocavit, quibus sagittæ & faxa grandia in oppugnantes ejici possent. Ubi vero vigesimum ætatis annum, quo Hebrei militiae idonei censebantur, agere coepit, coëgit exercitum trecentorum milium, quibus distribuit clypeos, & hastas, & galeas, loricas, areuisque, & fundas ad jaciendos lapides. Toti vero exercitui præfecit Duces bis mille & sexcentos omnes viros fortis. Cum his contra Idumæos egressus recuperavit ab eis urbem Elath, & ditioni Iudeæ restituit. Sequentibus annis crebras obtinuit victorias contra Arabes, & Ammonitas, quos denique debellatos tributum sibi pendere coegit. Philistæis eripuit tres celebres urbes Geth, Iambiam, & Azotum, quas deinde muris exutas in pagi formam rededit; contrâ in terris Philistæorum alia oppida munivit ad eos intra fines suos coërcendos. A gravioribus belli, Regnique negotiis liber levabat animum faciliore, ac amœniore ruris cura; extruxit enim turres etiam in solitudine præter casas, & tuguria ad tutelam videlicet ovium & pastorum. Effodit quoque cisternas plurimas, è quod haberet multa pecora. Agricolas quoque habuit, & vineas, & vinitores in montibus, erat quippe homo, ut ait Scriptura, agricultura deditus. Ieroboam Rex Israël interea, postquam quadraginta & unum annos regnans restituisset terminos

Isra.